

paa, i ethvert Fald, om ikke for de Paagjældendes egen Skyld, saa for deres Døttres Skyld. Men Følgen af den Begyndelse, som nu her er fket, er ogsaa bleven den, at mange Andre ere komne til at spørge om Fortsettelsen. Det er i mange Tilfælde vist ikke for deres egen Skyld, men for deres Døttres Skyld, at de spørge om Fortsettelsen. Man spørger om den videre Gjennemførelse af den almindelige Lønningslovs § 7, og længes efter at se den fortsat i det gode Spor, hvori man er kommen fra Begyndelsen, men som man nu har standset saa længe ved. Jeg tillader mig at spørge den ærede Finansminister om, hvorledes det staar med denne Sag, og om man i en nær Fremtid kan vente den oftnævnte Lønningslovs § 7 fuldstændig gennemført, og derved et Saavn afhjulpet, som har udbredt sig vidt i Landet, og som det kan have sin Betænkelse at lade staa utilfredsstillt.

Finansministeren: Dette Anliggende hører ikke særlig under Finansministeren, saa at det altsaa ikke er Finansministeren, der som saadan skal gennemføre denne Sag; men jeg skal efter den Foranledning, som det ærede Medlem har givet mig, gjerne sige, at jeg for mit Bedkommende sympathiserer med det ærede Medlems Udtalelser. Det er, saa vidt jeg er indrer, den første Gang i Rigsdagen, at man har hørt, at den Begyndelse, som den Gang blev gjort, gik i det rette Spor; jeg har aldeles ingen Tvivl om, at dette var det ærede Medlems sande Mening. (Fischer: Ja!) Ja, jeg fremhæver dette særlig, da jeg har bemærket, at saa Mange ere tilbøjelige til, naar de høre noget Andet, end de have ventet, da at tro, det er Ironi; men jeg er forvisset om, at det er det ærede Medlems Mening, at den Begyndelse, der den Gang skete, er gaaet i det rette Spor; dette er naturligvis min Mening. Jeg har aldeles bestemt den Mening, at det, der skete den Gang, gik den rette Vej, og var en Begyndelse. Naar det den Gang ikke gik videre, saa suandede det paa Hindringer, som ikke kunde overvindes, men det er mit Ønske, at man vil fortsætte i dette Spor, og at de Hindringer, som fremdeles have vist sig for at gaa i samme Retning, maa blive overvundne.

W. Petersen: Det er blot med Hensyn til de jydsk-syenske Jernbaner, at jeg vil tillade mig at henvende et Par Ord til den høitærede Minister. Jeg vil da først udtale min Tak til den høitærede Minister, fordi han i den Overenskomst, som er sluttet med Banerne Syd paa har stillet Tjenboerne paa samme Standpunkt som Syderne, idet begge have faaet den samme Moderation i Løstærnt. Jeg vil imidlertid tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at Tjenboernes Sympathier ikke

længere gaa imod Syd, men meget mere trække over imod Kjøbenhavn, og jeg vilde derfor ønske, at den Nebstættelse i Løstærnterne, som paa denne Route gjælder for Syderne, ogsaa maa komme til at gjælde for Tjenboerne. Jeg er overbevist om, at den høitærede Minister vil lægge sig dette paa Sinde, og at han, saa snart som det kan lade sig gjøre, vil stille os paa samme Fod som Syderne. — Der er dernæst Pasfagen over Store Belt. Jeg har allerede et Par Gange tilladt mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed herpaa, og jeg skal nu tillade mig at gjentage det. Jeg kan da for det Første ikke erkjende, at de Skibe, som bruges til denne Fart, ere tidssvarende, ja naar man skal gaa over Beltet en Vinteraften, er det en meget ubyggelig Fart. Men dernæst er Kontrolten ikke indrettet paa en heldig Maade, og jeg vil derfor henstille, om der ikke kan gjøres Noget, saaledes at den kan indrettes bedre. end Tilfældet er nu, thi naar man staar med sit Reisetøj og skal tage Billetten frem for at forevise den, og Folk stimler sammen ombord paa Skibet, saa er man virkelig meget uheldig stillet. — Der er endnu en tredje Sag, som jeg flere Gange har omtalt, og som jeg nu atter skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, og det er, at man paa de forskellige Jernbanestationer ikke kan faae Billetter til andre Stationer. Jeg forlanger naturligvis ikke, at man skal kunne faae Billetter til alle Stationer i Landet, thi naar man ser hen til det store Apparat og den Mængde Billetter, som hører til et fuldstændigt Billethsystem, saa erkjender jeg selvfølgelig, at det ikke kan indrettes saaledes, at man fra en mindre Station kan erholde Billetter til enhver anden lille Station; men jeg tror dog, at man med Billighed kan forlange, at man paa de mindre Stationer i det Mindste skal kunne erholde direkte Billetter til de større Stationer. Dette er en Sag, som alene ligger under den høitærede Ministers Omraade, og som jeg nok tror kan blive gennemført.

Judenrigsministeren: Med Hensyn til det første Spørgsmaal, som det ærede Medlem drog frem, tør jeg antage, at han har set, at Grunden til Manglen ikke ligger i Statshænsystemet, men i det sjællandske Jernbaneselskabs System, og jeg kan i den Henseende ikke svare ham Andet, end at jeg ogsaa i den seneste Tid har ønsket at se Forholdet med det sjællandske Jernbaneselskab forandret. — Med Hensyn til Overfarten tør jeg berolige det ærede Medlem med, at han snart vil se, at de fornødne Foranstaltninger i den Henseende ere truffene fra Indenrigsministerens Side, hvorved denne Ulempe vil blive afhjulpet. — Med Hensyn til det tredje Punkt kan jeg ikke sige Andet, end at det er et Spørgsmaal, paa hvilke Stationer der endnu muligt maatte ønskes at kunne faae gennemgaaende Billetter. Der er i det sidste